

ENTREVISTA A

Joan Martínez García

Degà del Col·legi d'Advocats de Granollers

Des de l'any 2020, Joan Martínez García és degà del Col·legi d'Advocats de Granollers-Vallès Oriental (Icavor) i també conseller del Consell d'Advocacia Catalana i del Consejo General de la Abogacía Española. Enguany, el Col·legi d'Advocats de Granollers ha fet cent anys. L'acte de commemoració del centenari i de celebració de Sant Raimon de Penyafort, patró dels advocats, es va fer el passat 14 de juliol al Teatre Auditori. I coincidint amb la celebració del centenari, el 21 i 22 de setembre la ciutat acollirà el Congrés Nacional de Violència Contra la Dona.

Un dijous de mercat d'ara fa cent anys es funda el Col·legi d'Advocats de Granollers.

Es va constituir el 19 de juliol de 1923. En aquell moment, tots els advocats venien del Col·legi de Barcelona. Va ser una necessitat que va marcar la mateixa ciutat. Que fos un dijous de mercat no crec que fos una casualitat. És quan venia més gent. El dijous a Granollers és un dia màgic.

A l'acte de celebració del centenari va presentar el segon volum de la història del Col·legi.

Vam fer la celebració el 14 de juliol, per Sant Raimon de Penyafort, que és el nostre patró. El segon volum de la història del Col·legi és un treball de documentalisme molt interessant que ha fet un company nostre, l'Albert Conesa. El primer volum recopila els primers 90 anys de trajectòria i, aquest segon, fins al canvi de seu. I ara esperem el tercer volum que serà fins al moment actual, que engança tota l'època del 155, del procés... i també de la covid.

Com va viure el Col·legi aquests moments?

Des del Col·legi sempre ens hem mantingut al marge de qüestions polítiques. Vam intentar mantenir la neutralitat i no posicionar-nos més enllà dels moments puntuals en què vam considerar que hi havia una vulneració de drets. L'època de covid va ser molt complicada, sobretot per les restriccions, els canvis de normativa constants...

En cent anys el Col·legi ha viscut moments històrics.

El Col·legi s'ha anat adaptant als diferents moments, no som més que el reflex de la societat. I sempre hem estat un nexa d'unió dels professionals que ens dediquem al dret. Tots els col·legis d'advocats hem jugat un paper molt important i ho fem encara: la difusió i la formació continuada dels nostres col·legiats, sempre que hi ha canvis legislatius. És un dels nostres objectius principals.

Quines implicacions té per a tu ser degà?

Vaig jurar càrrec com a degà del Col·legi d'Advocats de Granollers el gener de 2020. El febrer com a conseller del Consell d'Advocacia Catalana i el març com a conseller del Consejo General de la Abogacía Española. Ser degà per a mi és un honor i un orgull personal molt gran. L'activitat professional se'n ressent una mica i econòmicament no compensa, però personalment és un orgull. Sobretot pels projectes a llarg termini en què estem treballant.

Quins projectes destacades?

L'aposta forta per una formació de qualitat i l'intent de crear un Arbitratge únic a tot Catalunya. Estem intentant revifar i promocionar la cultura de l'acord. Intentar escurçar els processos i no haver de passar per un jutjat si ho podem arreglar a través de l'arbitratge i la mediació.

“Principalment, em dedico al dret penal, però també faig mediació en dret de família, i puc dir que ser mediador i advocat m'ha fet millor persona”

“Els casos de violència contra la dona continuen augmentant. Als jutjats posem tiretes, però no evitem el problema, cal començar molt abans”

Quines reivindicacions esteu fent des del Col·legi?

Necessitem més reforços i un altre Tribunal de Família al Vallès Oriental. També ens preocupa com afectarà la nova Llei de l'Habitatge i l'increment de la violència masclista, l'augment de casos i que cada vegada són més joves tant els agressors com les agredides. Estem començant a crear un torn especialitzat en víctimes menors i estem treballant per crear a Granollers una Barnahus.

Què és una Barnahus?

Barnahus vol dir *casa dels infants*, en islandès. És un centre d'atenció a infants i adolescents víctimes de violència sexual, on s'intenta protegir les menors, que són ateses per psicòlegs i especialistes en un entorn sense pressions. S'intenta deixar de victimitzar-les constantment. Se'ls fa una prova preconstituïda, és a dir, una gravació que es reproduirà en totes les fases del judici i no caldrà que la víctima hagi de comparèixer diverses vegades. A Granollers, la Barnahus ja serà una realitat a inicis de l'any vinent. Però no té sentit millorar els processos i posar una Barnahus i, en canvi, treure un jutjat.

Treure un jutjat?

Ens preocupa la voluntat de comarcalització del Jutjat de violència contra la dona. Això contribuiria a allunyar la justícia de la víctima i el que necessitem és aproximar-la. Anteriorment, ja s'havia intentat, però s'havia aconseguit paralitzar-ho per la pressió que havíem fet els col·legis, els mateixos jutjats, els ajuntaments... i ens tornarem a mobilitzar en cas que ho vulguin tirar endavant.

També reclameu la dignificació del sou del torn d'ofici.

Realment les retribucions són molt baixes i no s'han apujat amb l'IPC. Des del Consell de l'Advocacia Catalana estem negociant amb la Conselleria de Justícia per millorar la dignificació de la retribució, per explicar-los totes les nostres inquietuds i necessitats. Es tracta d'anar trobant sempre la forma de millorar. Per exemple, a Granollers a partir de gener tindrem l'Oficina Judicial que representarà un canvi organitzatiu per optimitzar el funcionament dels diferents jutjats.

I com a president de la Comissió de Noves Tecnologies del Consell de l'Advocacia Catalana...

Una altra millora que reclamem de forma immediata és la digitalització íntegra i normalitzada de

tots els expedients, en tots els nivells i àmbits. Això permetria evitar desplaçaments innecessaris, reduir temps, i agilitzar la gestió dels jutjats i dels advocats. Un altre avenç que hem aconseguit és poder fer videoconferències amb els interns i poder entrar els portàtils a la presó a partir de setembre, que ens permetrà preparar millor les defenses.

Granollers acollirà el Congrés Nacional de Violència Contra la Dona el 21 i 22 de setembre.

Per nosaltres és molt important que Granollers sigui la capital d'aquest congrés de tot l'estat espanyol, un congrés que ens permetrà analitzar la situació actual per aconseguir millores legislatives. Però ens preocupa que tot i les millores i les noves regulacions més específiques, els casos de violència contra la dona continuen augmentant. Nosaltres als jutjats posem tiretes, però no evitem el problema, cal començar molt abans, amb l'educació.

Educació a casa, a les escoles i instituts.

Des del Col·legi hem fet molta feina als instituts, conjuntament amb Mossos d'Esquadra. Ja hem arribat a més de 20.000 alumnes. A partir de la pel·lícula *Share*, treballem temes transversals com la violència contra la dona, la pressió del grup sobre l'individu, els perills de les xarxes socials... i les conseqüències jurídiques reals de tots aquests actes.

“Em sento una persona molt afortunada i privilegiada de poder fer el que m'agrada, de la funció social que tenim com a advocats”

“Hem de ser conscients i estar molt agraïts de la vida que tenim. Hem de gaudir i créixer com a persones. Per ser un bon advocat cal ser una bona persona”

Què representa per a tu ser advocat?

Em sento una persona molt afortunada i privilegiada de poder fer el que m'agrada, de la funció social que tenim com a advocats. Principalment, em dedico al dret penal, però també faig mediació en dret de família, i puc dir que ser mediador i ser advocat m'ha fet millor persona. Hem de ser conscients de com en som de privilegiats.

En quin sentit?

He estat més de setze anys fent dret penitenciari. A les presons hi ha una realitat que normalment no veiem, però que existeix: són vides i famílies trencades. Això em fa ser més comprensiu, més empàtic, més humà. I cal que siguem conscients que la vida, a vegades, és una línia vermella molt prima; i avui estem a aquest costat, però demà podem estar a l'altre. I hem de ser-ne conscients i estar molt agraïts de la vida que tenim. I tenim el deure de ser feliços i de fer feliços als altres. Hem de gaudir i créixer com a persones. Per ser un bon advocat cal ser una bona persona.

Tens un programa a Ràdio Granollers.

M'encanta la música, visitar museus, anar al teatre i escriure'n... Cal tenir inquietuds culturals. El meu periple a la ràdio comença quan estava a la Creu Roja de Granollers d'objector de consciència. Sempre anava a comprar discos New Age, de Wim Mertens, Philip Glass, Michael Nyman... i el noi que em venia els discos, el Garriga, que després va tenir el bar 2046, em va comentar que estaven buscant algú per fer un programa de ràdio de la música que m'agradava a l'aleshores Ràdio 7 Vallès.

I va néixer Quàsar.

Vaig conèixer en Paco Garcia que estava a *Sonidos y sonados* i és el cap de musicals, i va haver-hi molt bona connexió. El programa es va dir *Quàsar* (la mort d'una estrella). Vam començar amb música New Art, música folk progressiu, i vam anar evolucionant cap a música clàssica, amb temporades d'òpera... fins que va quedar vacant el programa de jazz, i ja fa més de deu anys que el faig. Cada dimarts i sempre que puc, en directe.

D'on treus el temps?

Tens molt temps quan no veus la tele, jo no en tinc a casa i quan et connectes poc al mòbil. Soc molt aficionat a l'audiollibre, també escolto molts webinars, podcast... Em va encantar el lli-

bre *Hàbitos atómicos*, que parla d'aquests petits hàbits que al final tenen grans resultats... Aquest anar fent-ho ni que sigui una estona, però fer-ho cada dia: caminar, llegir, fer esport... Es tracta de saber aprofitar els moments, de fer una bona redistribució del temps per treure-li rendiment.

Quins consells donaries a un estudiant de dret?

Principalment en donaria dos. En primer lloc, formació continuada, sempre. I, en segon lloc, l'actitud, tant durant el judici com davant la vida, és clau. Sempre cito un sonet de *Sol, i de dol* de Josep Vicenç Foix: “M'exalta el nou i m'enamora el vell”. Tenim molts reptes amb els nous temps: ciberdelictes, contractes amb criptomonedes, el *blockchain*, el neurodret... Però alhora, el valor del passat: la tradició de la toga, el dret romà, la nostra identitat, la nostra tradició, el dret consuetudinari, els Costums de Tortosa, les nostres constitucions... Hem de conèixer la història i la filosofia del dret. Cal saber d'on venim per saber cap a on anem. Altres consells són la disciplina, saber gestionar els conflictes i acceptar l'error com a part de la vida. També cal saber-se protegir, cal mantenir-se personalment al marge dels casos i actuar de forma objectiva sense vincular-nos als resultats. I, sobretot, que no s'oblidin mai de si mateixos i de viure, perquè cal bagatge jurídic però també de vida.

“Tenim molts reptes amb els nous temps però també hem de conèixer la història i la filosofia del dret. Cal saber d'on venim per saber cap a on anem”